

סיון תשפ"ב

פרשת
בהעלותך

105

עדות ישדראל לאלדים

מה חדש?

הטוב נקרא את פרשת בהעלותך. בתחילת פרשתנו מוכרת הדלקת המנורה על ידי אהרן הכהן. הרמב"ם, בספרו מורה נבוכים, מסביר שהדלקת המנורה הייתה כדי לראות את המשכן. כפי המשכן היו מלאכים וימים ומכאן אנו יבואים לראות על המשיבות לשמור מקומות קדושים כמו אמלל בית הכנסת, נתיים וימים, גם תשמישי קדושה צריכים להיות ימים ומכובדים. כך אמלל הסיפור שלנו צריך להישאר מכובד וכך כל דבר קדוש צריך להיות יפה, נקי ומסודר.

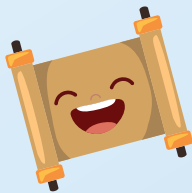
כאלר חפ"ל או מתים הוא נקי, מכובד ויפה זה מראה שהא חטוב ויך אנו.

מחכים להתרונות שלכם!

שמחים להצטרפותם אלינו ומציינים אתכם החשובים לקבל את החלונות בבית הספר, בזמן
edotlyeladim@gmail.com או בהצטרפות לקבוצת הווצאפ השקטה בסריחת הקוד.

מה בפרשה?

1 פסח עוני. אנשים שהיו טמאי מת בחג הפסח ולא יכלו להקריב קורבן קיבלו חג במתנה, פסח עוני.

2 ה' מצווה את משה להכין עתו חצוצרות כסף שכאלר יתקעו בהן העם ידע להתאסף וכן מתי - ממשיכים לצעוד במדבר.

3 בני ישראל מתלוננים ואומרים שהם מתגעגעים לסיר הבער שהיה להם במצרים ושוכחים כמה היה להם רע שם...

4 קשה למשה להנהיג את העם לבד וה' מצווה אותו למנות שבועים זקנים שיעזרו לו.

5 ה' מתחיל מוריד לבני ישראל עופות שקוראים להם שליו, כדי שיאכלו אותם בנוסף למן שירד להם.

6 מרים לוקה בצרעת בגלל שדיברה על משה אחיה.

סיפורי עדות ועליות

מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

חופי ארץ ישראל החלו להיראות. אביה של מזל, היה הראשון שהבחין בהם. השמועה עברה במהירות והילדים מצאו מקום תצפית על מנת להביט בחופים הנשקפים באופק. מגיעים לארץ ישראל. אין מיילים לתאר את ההתרגשות שאחזה בכולם. מזל זוכרת את עצמה מביטה חליפות במבוגרים הנרגשים, מזילים דמעות וממלמלים פסוקי תודה ובחופים ההולכים ומתקרבים. ההתרגשות הותירה את כולם ללא מיילים עד שאחד הנערים שהיה עימם החל לשיר פסוקי ההלל. "הודו לה'... כי לעולם חסדו". מבוגרים וילדים נתנו ידים והסתדרו במעגל גדול. הם לא רצו שהאוניה תטבע מהליכה לא זהירה ולכן עמדו כל אחד במקומו, ידיים נתונות אחד לשני ושירה גדולה יוצאת מפייהם. הודיה על שהגיעו לרגע הגדול הזה.

מאת: כרמל כהן

הלכה ומצוה

הלכה למעשה:

בשונה מנרות חנוכה, מותר לנו ליהנות מאור נרות השבת ולהשתמש באורם ובלבד שלא נזיז אותם או נטה אותם.

הפסקה חשמל זה משהו שקורה פעמים רבות בשכונה החדשה שבה אנחנו גרים. בשבת שעברה לא היה לנו חשמל בזמן הסעודה וניהנינו מאור נרות השבת.

"מִתֵּר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ לְנֵר הַשַּׁבָּת. וְהוּא, שְׁלֵא יִהְיֶה הַדְּבָר צְרִיךְ עֵינֵי הַרְבֵּה. אֲבָל דְּבַר שְׁצָרֶיךָ לְדַקְדָּק בְּרֵאִיתוֹ, אֲסוּר לְהַבְחִינוֹ לְאוֹר הַנֵּר - גְּזֵרָה, שְׁמָא יִטָּה" (הלכות שבת פרק ה' הלכה ב')

הידות וחידודים

מנהגי עדות

בלוב, לא נהגו הכהנים לעלות לדוכן בימי החול אלא בתפילות שבת וחג בלבד. מנהג זה נהוג בקהילות שונות בגולה, בשונה מהמנהג כאן בארץ ישראל שבו הכהנים מברכים את הקהל גם בימי החול.

גם לכם יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה? נשמח לשמוע!

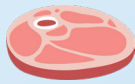
מה הקשר?

כתבו כיצד קשור כל אחד מהאיורים הבאים לפרשה

מצה

בשר

חוצרה

תפזרת מה בפרשה?

נ	ד	מ	פ	ח	י	ד	ר	מ
ח	ר	נ	כ	ט	ח	ר	ח	ש
צ	ג	ו	ק	ל	ר	כ	פ	כ
ו	ח	ר	ת	ו	כ	ר	ס	נ
צ	א	ה	ר	ו	נ	ח	ח	מ
ר	ע	נ	נ	י	כ	ו	ש	מ
ו	ט	מ	א	מ	ת	ק	נ	נ
ת	כ	ע	י	ח	ע	ה	י	ע

נרות/ מנורה/ אהרון/ לוויים/ פטר רחם/ טמא מת
דרך רחוקה/ פסח שני/ ענו/ משכן/ חוצרות

פיוט השבוע - פיוטים ושירה

ירומם צור / סימן יוסף

ירומם צור דגל עמו וקרן
ישראל ירים
יכין מקום קרבנותיו ישעה
שיחם במקום פרים
ישמח היולד בילד אבות
ובנים והורים
המלאך הגואל אותי יברך
את הנערים

ויולד חכם ישמח בו יגיל
גילה אחר גילה
לכן כל נלבב ומבין פי
יבעל בחור בתולה
לא העקר הנשואין אך
העקר ברית מילה
אין חקר אין סוף לגדלה
נתנה לאבות הורים

סופר מונה לפוכבים לכלם
בשמות יקרא
טוב מבטוח בנדיבים
משגב לעתות בצרה
ישעה שירי פחלבים על גב
מזבח וקטורה
ולישראל שה פזורה
יושיעם מיד אכזרים

פקדת עמך ישראל וגם
ראית את ענינם
הצלתם בכח ואל טבעת
שונאיהם בים
כן עתה לפדותם תואל
ישאו לה נהרות דכים
בנים פדגים שבים ידגו
בארץ דור דורים

להאזנה

לפיוט בנעימה
סרקו את הקוד

